LATVIEŠU VĒSTNESIS

LATVIAN NEWS BULLETIN

Redakcija-Editorial Office: Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b)

Iznāk divi reizes nedēlā — Published twice a week

Nr. 39 (41) | Authorized by Military Government and UNRRA | Dillingenā, trešdien, 1946. g. 22. maijā

Lielo un mazo nāciju Eiropa

Nesen pagāja gads kopš sabiedroto uzvaras dienas Eiropā, gads kopš tās dienas, kad arī mēs latvieši atkal varējām dzirdēt patiesās pasaules domas. Pirms tam drikstējām lasīt tikai to, ko vācu cenzūra atzina par piemērotu mūsu „audzināšanai". Šajā sakarā ir vērts citēt dažas vietas no kāda raksta angļu žurnālā „Picture Post", kas gan jau divi gadus vecs, jo publicēts 1944. g. 13. maijā, bet tieši šinīs nedēļās, kad ar tik lielu interesi sekojām ārlietu ministru konferencei Parīzē, šķiet, nav nekā zaudējis no savas toreizējās aktuālitātes.

„Picture Post" rakstā, starp citu, teikts:

„Tagad ir skaidrs, ka Krievija nolēmusi padarīt sevi par valdnieku Austrumeiropā no Arktikas līdz Egejas jūrai. Tā atkārtoti paziņojusi savu nodomu anektēt trīs valstis visā pilnībā un lielas daļas no trim citām valstīm. Pilnīgi tā grib anektēt Igauniju, Latviju un Lietuvu, daļu no Somijas, apm. pusi no Polijas un daļu no Rumānijas. No šīm valstīm pirmās trīs, kas cietīs visvairāk, ir neitrālas, divi valstis mūsu ienaidnieki piespiedu kārtā padarījuši par mūsu pretiniecēm pret viņu pašu gribu, un viena, Polija, ir mūsu sabiedrotā."

Tālāk žurnālā sacīts:

„Katrs, kas valda Viduseiropā, var padarīt sevi par visas Eiropas kungu. Katrs, kas pārvalda Balkānus, pārvalda arī Vidusjūras austrumu daļu, un tāpēc var kontrolēt jūras ceļus, kas ir vitāli svarīgi mūsu tirdzniecībai un britu imperijas pastāvēšanai.

Anglijai visa Eiropa ir vitāli svarīga. Krievijai Eiropā nav vitālu interešu. Tai pieder milzu imperija un milzīgi resursi, kas dod iespējas neaptveramai attīstībai. Tai nav jābaidās ne no viena, ja vien reiz būs salauzts vācu militārais spēks, — tā būs vienīgā valsts vecajā kontinentā, kas baudīs pilnīgu drošību ar noteikumu, ka tās kaimiņos atradīsies draudzīga Eiropa. Vislielākā un nevajadzīgākā kļūda, ko Krievija varētu izdarīt, būtu Eiropas padarīšana par savu naidnieku. Eiropa — pāri visām lietām — ir labvēlīgi noskaņota pret angļiem, jo Lielbritānija ir vienīgā lielvalsts, kas nevēlas dominēt Eiropā, vienīgā lielvalsts, kuru neviens nenīst un nebaidās (izņemot tās ienaidniekus kara laikā). Tā neprasa sev nevienu kvadratjūdzi Eiropas zemes. Tas ir iemesls, kā dēļ visa Eiropa ir probritiska, kādēļ visas mazās valstis cer, ka tā uzvarēs karā un uzvarēs arī mierā.

Mēs viegli runājam par mazajām valstīm. Bet tās mums nepieciešamas tikpat, cik mēs esam nepieciešami tām. Mums tās nepieciešamas mūsu drošības dēļ...

Ja Balkānu valstis nebūs neatkarīgas, tās nonāks kādas lielas varas iespaidā, un mums nebūs drošības Vidusjūras austrumos. Ja Baltijas valstis zaudēs savu neatkarību vai kļūs kādas lielvalsts vasaļi, tad Baltijas jūra būs slēgta. Ja Polija, Čekoslovakija, Ungārija un Rumānija nebūs neatkarīgas, tad nebūs drošības Eiropai kā visumam un tapēc arī mums nē.

Eiropa mums tikpat nepieciešama tirdzniecībai kā drošībai. Mums Eiropā ir milzu iespējas. Ziemeļaustrumu, austrumu un dienvidaustrumu Eiropa ir spējīga neaptveramam progresam. Tā varētu izvērsties par vienu no mūsu vissvarīgākajiem tirgiem. Tā varētu ļoti daudz palīdzēt pasaules saimnieciskās atveseļošanas labā. Mazās Baltijas valstis vien — Somija, Igaunija, Latvija un Lietuva, kuru kopējais iedzīvotāju skaits nesasniedz pat 10.000.000, uzrādīja lielāku starptautiskās tirdzniecības bilanci pirms kara nekā visa Padomju Savienība ar tās 170.000.000 iedzīvotāju

(Beigas 3. lappusē)

Baltijas komitejas darbība

Kā zināms, pēc angļu Militārās valdības ierosinājuma, Baltijas interešu pārstāvēšanai angļu okupācijas joslā Vācijā izveidojās Baltijas komiteja ar priekšsēdi — angļu kontrolkomisijas pārstāvi un pa 2 pārstāvjiem no katras Baltijas tautas. Latviešu pārstāvji komitejā ir prof. K. Kundziņš un prof. A. Švābe, igauņus pārstāv igauņu centrālās komitejas Lībekā priekšsēdis Pīroja un inženieris Ulks, bet lietuviešus — agr. Rudinsks. Otrs lietuviešu pārstāvis pagaidām vēl nav izraudzīts. Vairākkārt mainījušies arī Baltijas komitejas priekšsēži — angļu kontrolkomisijas pārstāvji.

Tā kā Baltijas komiteja arvien vēl ir veidošanās stadijā, tad tuvāka informācija par tās darbības formām, funkcijām, pienākumiem un tiesībām pagaidām nav pieejama. Tomēr puslīdz droši var spriest, ka Latviešu Centrālā komiteja Hidesenā pie Detmoldas arī turpmāk varēs darboties kā latviešu iekšējās pašpārvaldes organs un ar savu darbību atbalstīt latviešu pārstāvjus Baltijas komitejā. Par LCK pārveidoto stāvokli angļu okupācijas joslā, un par jaunās situācijas sekām amerikāņu un franču okupācijas joslā, domājams, spriedīs Latviešu Centrālā padome savā nākamajā sesijā, kas notiks 28. maijā Vircburgā. Piebilstams, ka angļu Militārās valdības pārstāvji atzinīgi vērtē labi noorganizētās demokratiskās Latviešu Centrālās komitejas un Centrālās padomes vēlēšanas.

Detmoldā šinīs dienās paziņota arī Baltijas skautu padomes nodibināšana. Tajā ietilpst 2 pārstāvji no UNRRA's galvenā štāba Vācijā — Arolsenā un pa 2 pārstāvjiem no katras Baltijas tautas, pie kam viens pārstāvēs skautus, bet otrs gaidas.

Vilis Skultāns

Krievija saka: angļi izvairoties runāt par Rūru

Parīzē, 15. maijā (AP). — Ārlietu ministru padome šodien uzsāka pārrunas Vācijas jautājumā, padomju ārlietu ministram Vjačeslavam Molotovam vēršoties ar asiem vārdiem pret angļu nostāju Rūrā un ASV ārlietu ministram Džemsam Bernesam aicinot sasaukt vispārēju Vācijas miera konferenci 12. novembrī.

Molotovs apgalvoja, ka krieviem nav bijis iespējams gūt informāciju par angļu rīcību Rūrā. Krievu ministrs teica, ka viņa valsts vēloties zināt, kas Rūrā pašreiz notiek. Lielbritānijas ārlietu ministrs Ernests Bevins iebilda, ka angļi atbildējuši uz visiem informācijas pieprasījumiem, kas nākuši no Sabiedroto Kontroles padomes Berlīnē.

Nav vienošanās par nākamo sanāksmi

Izpalika vienošanās par Bernesa priekšlikumu, ka ārlietu ministriem 15. jūnijā atkal jāsastopas Parīzē.

Francijas ārlietu ministrs Žoržs Bido ierosināja apsvērt jautājumu par Rūras un Reinzemes politisko atdalīšanu no Vācijas un pilnīgas kontroles piešķiršanu Francijai pār Sāru. Viņš sacīja, ka saimnieciski soļi vien, kas skar Rūru un Reinzemi, nav pietiekami.

No amerikāņu aprindām ziņo, ka Bevins tad iestājies par to, ka diskusijām par Vāciju jānorit uz visas valsts bazes, bet ne pēc joslām. Viņš nevēloties, ka tikai vienu joslu izraugot par mērķi uzbrukumam. Sekojis Molotova apgalvojums, ka krievi neesot varējuši gūt informāciju par to, ko angļi darot savā joslā.

Ierosināta sanāksme 12. novembrī

Berness tad ierosināja sasaukt 12. novembrī vispārēju miera konferenci par Vāciju, bet 4 lielvalstu pārstāvjiem sanākt nekavējoties, sagatavot miera līguma projektu un ārlietu ministru sanāksmei jūnijā Parīzē arī ziņojumu par Vācijas saimniecisko stāvokli. Berness pasvītroja, cik liela nozīme Vācijas jautājumā ir Sabiedroto vienprātībai kā pašreiz, tā arī tālākai nākotnei. Uzmetot programmu šī jautājuma pētīšanai, viņš norādīja, ka pašreizējā saimnieciskā stāvokļa turpināšanās Vācijā līdz nākamai ziemai var radīt chaosu okupācijas rietumu joslās. Viņš darīja zināmu, ka līdz 1. jūlijam ASV imports amerikāņu okupācijas joslā sniegsies līdz 200 milj. dol. un ka nākamā saimniecības gadā ievedumu vērtība būs vēl 200 milj. dolaru.

14. maijā ASV ārlietu ministrs Berness bez panākumiem mēģināja pārliecināt savus 3 kolēģus pievērsties Austrijas jautājumam, aicinot padomi uzdot ārlietu ministru vietniekiem stāties pie miera līguma sagatavošanas ar Austriju. Amerikāņu priekšlikumu atkal nosprostoja padomju ārlietu ministrs Molotovs, sacīdams, ka ārlietu ministriem un viņu vietniekiem jau tāpat ir gana darba ar 5 Eiropas miera līgumiem, bez kā tiem būtu jāpieņem vēl sestais.

Pēc amerikāņu informācijas, Bernesa priekšlikums Austrijas jautājumā nāca tai laikā, kad padome strīdējusies par Sabiedroto karaspēka izvākšanu no Italijas un par Padomijas spēku izvākšanu no Bulgārijas. Molotovs ierosinājis kompromisu, sacīdams, ka Krievija izvāktu no Bulgārijas karaspēku, kas aizsargā tās sakaru līnijas uz Austriju, ja Sabiedrotie atstātu Italiju. Kā Berness, tā arī angļu ārlietu ministrs Bevins pret to iebilda, Bevinam sakot, ka piemērotāka vienošanās, Sabiedrotiem atstājot Italiju, būtu krievu izvākšanās no Rumānijas. Bevins sacīja, ka Anglija ar mieru atstāt Italiju, ja Padomija atstāj Rumāniju. Viņš piemetināja, ka padomes Londonas sanāksmē pag. g. septembrī Padomija bija piekritusi lēmumam izvākt karaspēku no Bulgārijas, tai pat laikā atstājot to Rumānijā, lai aizsargātu savas sakaru līnijas uz Austriju. Kā Berness, tā arī Bevins tad ierosināja nodibināt militāru ekspertu komisiju, kas izšķirtu, vai Sabiedroto sakaru līnijas caur Italiju uz Austriju ir fiziski nepieciešamas. Molotovs piekrita komisijas dibināšanai, bet galīgs lēmums tomēr izpalika.

Labi informēts franču avots 13. maijā norādīja, ka nesenējā angļu priekšlikumā Rūras apgabalam, ieskaitot daļu Reinzemes, ierosināta zināma veida federācija. Angļi un amerikāņi esot pret Francijas prasībām pēc Rūras pilnīgas politiskas atdalīšanas no Vācijas starptautiskā politiskā pārziņā un tās vietā ierosinot starptautisku saimniecisku kontroli.

The Stars and Stripes

Loterija ar kurpju laimestiem

Ministru prezidents Etlijs Anglijas apakšnamā paziņojis, ka viņš visā drīzumā nāks atklātībā ar valdības atzinumiem par Simlā, Indijā izjukušām angļu-indiešu sarunām Indijas konstitūcijas jautājumā. — Holandē nupat nodibināta nacionāla loterija, kurā lielie laimesti nav vis nauda, bet — pāris kurpju. Katram holandietim ir gan kupons kurpju iegādei, bet pašu kurpju veikalos visiem nepietiek. Pašreiz Holandē racionētas pat koka kurpes. Ik mēnesi tagad nacionālajā loterijā izvelk laimīgu numuru. Ja jūsu kurpju iegādes kupons beidzas ar šo pašu numuru, tad jums ir tiesības nopirkt pāri kurpju. Ja nē, tad vienīgā iespēja apiet racionēšanas noteikumus ir nocirst pašam kādu koku un darināt koka kurpes paša spēkiem. Bet pirms tam jāpārliecinās, vai koks jums pieder. Mežiem nabagajā Holandē neatļauta koku ciršana ir aizliegta. — Savienotās Valstis augustā var atjaunot pārtikas racionēšanu. Tas jau ieteikts prezidentam Trumenam, jo, pēc „UP" ziņojuma, ASV un Lielbritānija var zaudēt mieru tikai tāpēc, ka izsalkušās nācijas var kļūt par fašistiskām. Ja Amerika nespēs pildīt savas saistības bada draudu novēršanai pasaulē, tad viņai pašai būs nepieciešams racionēt gaļu, sviestu, sieru un, iespējams, arī maizi, kas visā ASV vēsturē vēl nekad nav bijusi racionēta. — Sabiedroto Kontroles padome Berlīnē izdevusi kopēju konfiskācijas pavēli, pēc kuras iznīcinās miljoniem eksemplāru nacistu grāmatu, laikrakstu un cita paveida literatūru. „INS" ziņo, ka līdztekus pavēlēts iznīcināt arī visus piemiņekļus, emblēmas un citas ārējās zīmes, „kas glorificē karu vai celtas nacistu partijas piemiņai." — „AP" ziņo no **Vraclavas** (Breslavas), ka patlaban tanī vēl 200.000 vāciešu un tikai 60.000 poļu jaunienācēju. Kopš 1. marta poļi evakuējuši no Vraclavas un Lejassilēzijas apm. 120.000 vāciešu, bet līdz augusta beigām būs evakuēti 210.000 vāciešu. Polijas valdība spraudusi par mērķi repatriēt no Rietum- un Austrumeiropas 4 milj. poļu. — Arabu līgas ģenerālsekretārs Abdels Rahmans Azams Paša intervijā ar „AP" Kairā vaino Angliju un reizē arī brīdina, ka Tripolitāniju nevar pakļaut Italijas aizbildniecībai bez „lielas asinsizliešanas." Tripolitānijas arabi 20 gadu cīnījušies pret itaļiem un nekad nesamierināsies ar Italijas dominēšanu. — ASV pieprasījušas Krievijai atteikties no „huliganisma" apsūdzības pret ASV vēstniecības darbinieku Ruesu **Maskavā** un atļaut viņam tūlīt atstāt Krieviju. Krievija pieprasījumu noraidījusi. — Beļģija pašreiz ir viena no dārgākām Eiropas valstīm. Pusdienas labākā restorānā **Briselē** izmaksā ap 8 dol. personai, pie kam tām klāt dod tikai glāzi alus. Vienkāršs sieviešu kurpju pāris maksā 15 dol., kamēr gatavs vīriešu uzvalks, kādu Stokholmā var pirkt par 25 dol., Briselē maksā 75. Trešdaļu no Beļģijas oglēm tagad izrok vācu karagūstekņi. — Francijas augstākā tiesa nolēmusi dot ierobežotu brīvību 80 g. v. ģen. Veigānam, kas bija franču virspavēlnieks 1940. g. sabrukuma laikā. Veigāns pavadījis cietumā 3½ gadus, jo sākumā viņu bija apcietinājuši nacisti, kad tie okupēja Dienvidfranciju. — 3. ASV armijas ģenerālštābs **Nirnbergā** 15. maijā paziņoja, ka no Platlingas gūstekņu nometnes tikai ar niecīgiem starpgadījumiem pabeigta trešā un pēdējā krievu karagūstekņu piespiedu repatriācija. Pēdējā sūtījumā amerikāņu bruņota sardze 243 padomju pilsoņus, kas bija atradušies „Wehrmacht" dienestā, nogādāja līdz čechu robežai, kur tos nodeva krieviem. Paziņojumā piemetināts, ka 62 krievi atbrīvoti vai gaida atbrīvošanu no gūsta pēc amerikāņu izmeklēšanas, kuŗā pierādījies, ka viņi 1939. g. 1. sept. nav bijuši Padomijas pavalstnieki un nav aktīvi piedalījušies karā pret Krieviju. Viens no gūstekņiem mēģinājis izdarīt pašnāvību, sagriežot kaklu, bet viņa dzīvība ir glābta un tas nogādāts uz vilcienu ar pārējiem gūstekņiem. Lai aizkavētu nemierus un masu pašnāvības, kādas traucēja pirmo repatriācijas mēģinājumu priekš 3 mēnešiem, 3. armija šoreiz rīkojās slepeni. Katru gūstekni pavadīja īpašs bruņots sargs, visus gūstekņus izģērba un pārmeklēja.

The Stars and Stripes

May, 16, 1946

Sūtnis Dr. A. Bīlmanis sveicina tautiešus

Latvijas sūtnis **Vašingtonā** Dr. A. Bīlmanis aprīļa beigās sarunā ar UNRRA's darbinieku — ASV latvieti Bukovicu, kas nupat kļuvis par UNRRA's vienības apgādes virsnieku Augsburgā, lūdza nodot sveicienus visiem tautiešiem Vācijas trimdā. Dr. A. Bīlmanis nesen ticies ar ASV ārlietu ministru Bernesu un latviešu lietās sevišķi labi informētu ASV iekšlietu ministrijas pārstāvi Kelliju. ASV valdība patlaban izstrādājot projektu amerikāņu okupācijas joslā Vācijā esošo latviešu pārvešanai uz ASV un novietošanai uz dzīvi Mēnas (Maine) štātā, ASV ziemeļaustrumos, kur 85.000 kv. km territoriju patlaban apdzīvo mazāk par 1 milj. cilvēku. Esot vēl projekts par latviešu novietošanu uz dzīvi arī kādā no Dienvidamerikas valstīm. Ja latviešus uzņemtu AS Valstīs, tad domāts par 1000—2000 dol. aizdevumu katrai iecelotāju ģimenei, kas būtu jādzēš 20 gados. Jāatceras, ka ASV joprojām neatzīst Baltijas valstu pievienošanu pie PSRS. **A. T.**

Ierosināts radīt starptautisku iestādi bēgļu aprūpei Eiropā

Londonā, 15. maijā (AP). — Vakar ziņots, ka Vienoto Nāciju Ekonomiskai un Sociālai padomei, kad tā 25. maijā sanāks Nujorkā, iesniegs ieteikumu dibināt starptautisku iestādi Eiropas gigantiskās bēgļu problēmas kārtošanai. UNO pārstāvis norāda, ka komiteja bēgļu un pārvietoto personu jautājumu kārtošanai, kuŗas sesija turpinās Londonā jau pāri par 8 nedēļām, pabeigs sava ziņojuma sastādīšanu nākamās 2 vai 3 dienās. (Pēc „UP" informācijas, komiteja paziņojusi, ka tās darbs jāpabeidz līdz 18. maijam). Šinī ziņojumā, viņš uzsvēra, būs arī ieteikums radīt starptautisku bēgļu komisiju kā īpašu iestādi un nevis kā UNO organu. Pēc UNO chartas, īpašās iestādes sadarbotos ar UNO, bet tās financētu neatkarīgi no UNO.

Bēgļu definīcija

Pēc komitejas definīcijas, bēglis ietelp vienā no sekojošām kategorijām:

nacistu vai fašistu režīmu vai to režīmu, kas otrā pasaules karā piedalījās viņu pusē, vai „kvislingu" vai līdzīgu režīmu, kas aktīvi atbalstīja nacistu un fašistu režīmus pret Vienotām Nācijām, upuri, neatkarīgi no tā, vai viņiem ir vai nav bēgļu internacionāls statūts;

rases, reliģijas vai nacionālitātes dēļ vajāti upuri, neatkarīgi no tā, vai viņiem ir vai nav internacionāls statūts;

personas, kuras uzskatīja par bēgļiem pirms otra pasaules kara sākšanās un kurām ir bēgļu internacionāls statūts.

Ziņojumā būs minēts arī UNRRA's aplēsums par to, ka Eiropā ir 1.084.000 DP, kam jāsniedz palīdzība.

The Stars and Stripes

May, 16, 1946

Ierosinājums plašākai sadarbībai

YMCA's Detmoldas nodaļa UNRRA's atbalstīt no 5.—12. maijam bija rīkojusi reprezentatīvu latviešu mākslas skati, kas, liekas, ar savu kvalitāti bija pilnīgākais šāda veida sarīkojums emigrācijā. Skatē bija pārstāvēti vairāk par 30 autoru ar 95 gleznām un citiem darbiem. Skates mākslinieciško izkārtojumu bija veicis gleznotājs prof. V. Tone.

Mūsu vecmeistari skatē bija parādīti ar Rozentāla, Purviša un Valtera darbiem, bet Rīgas grupu reprezentēja V. Tone, K. Ubāns, O. un U. Skulmes un L. Svemps. Rozentāls bija pārstāvēts ar 5 darbiem, to vidū altāra gleznas skice „Kristus augšāmcelšanās". 4 Purviša ainavu vidū bija redzams vairākkārt reproducētais darbs „Bērzi", ar Valtera mākslu skatītāji iepazinās gleznā „Pavasaris", bet ar V. Zeltiņu 2 eļļas darbos „Bērzi" un „Ceļš". T. Ūders bija pārstāvēts ar „Zārka vedēju". Prof. Tone izstādījis 8 audeklus, to vidū 4 klusās dabas, kas radušās emigrācijā. Ubāns bija parādīts ar 3 ainavām, Skulmes ar klusām dabām, Svemps ar puķēm un ainavu, Jaunsudrabiņš ar 8 Latvijas, Kaukāza un Vidusjūras ainavām un prof. L. Liberts ar 1 gleznu. Bez tam skatē vēl bija redzami A. Štrāla, Pūpola, A. Kalniņa, E. Kalniņa, Cielava, Kalnrozes, Geistautes, Zeberiņa, Nemmes un V. Krastiņa darbi.

Spriežot pēc atsauksmēm, angļu un vācu apmeklētājos skate atstājusi dziļu iespaidu par mūsu mākslas līmeni. Saņemts aicinājums skati pārcelt arī uz Bīlefeldu. Viss tas ierosina domāt, vai nebūtu iespējams nākotnē noorganizēt vēl plašāku latviešu mākslas skati, kurā piedalītos netikai vienā okupācijas joslā, bet visās trijās dzīvojošie mūsu mākslinieki, un kurā būtu rādīti arī tie darbi, kas atsevišķos gadījumos paņemti līdz no dzimtenes. Tādā gadījumā varētu cerēt, ka rastos pietiekami daudz un augstvērtīgu darbu, kurus varētu parādīt nevien še — Vācijā, bet arī citās zemēs.

Vilis Skultāns

Chronika

Glāzenbachas latviešu komitejas loceklis Ev. Freivalds rakstā par izceļošanu saka: „Ja mūsu vārds ir latvieši, tad vīriem un sievām, kam dzīslās rit šīs tautas asinis, nav tiesību no savas tautas kopības izstāties, kļūstot par atsevišķiem cilvēkiem, lai ietu katrs uz savu pusi. Ir skaidrs, ka Eiropa ir tā pasaules daļa, kur šādā vai tādā veidā izšķirs mūsu zemes likteni, kāpēc liktos savādi, ja mēs paši šai brīdī vairs nebūtu klāt, ar savu rīcību parādot mazu interesi par savu zemi. Varam būt droši, ka bez mūsu pašu līdzdalības citi par mums šķēpus daudz nelauzīs. Latviešu Centrālā komiteja ir norādījusi, ka nekādā gadījumā pāri jūrām nevar doties mūsu politiskie un sabiedriskie darbinieki. Visus tos šepat gaida smagi un atbildīgi uzdevumi mūsu emigrācijas dzīves izkārtošanā, bet pats galvenais — aktīva un enerģiska cīņa par mūsu pašu zemi, jo mēs gribam un mums jāpanāk atgriešanās iespējamības. Mūsu pienākums šodien neizbeidzas tikai ar mūsu pašu dzīves nokārtošanu, mums jānes atbildība par mūsu zemi, par tiem ļaudīm, kas nevar neko darīt. Ko nozīmē aizbraukt zināmu arodu un valodu pratējiem, kas savu stāvokli, cerams, nodrošinās, ja tanī laikā mēs nezinām, kas notiks ar tiem, kas šodien nevar nekur doties, kas ir slimi, veci un mazi, kam nav iespēju, kam nav pazīšanās? — Vai šie mūsu darbinieki, kas jau šodien šādas gaitas sāk, ir domājuši par atbildību tautai un latviešu zemes vēsturei? Šāds solis ir pirmais, kas ved uz mūsu tautas kapa vietu, jo tikai kopībā mēs varam saglabāt latviešu tautu no bojā ejas. Cik vien tas mūsu spēkos; mums jāmēģina katra mūsu tautas kustība virzīt pa vienu ceļu, bet nevis pašiem meklēt un veicināt izklīšanu. Ir taču jāapzinās, ka galvenā kārtā no mums, emigrācijā esošiem, atkarīga latviešu tautas dzīvošana vai iznīkšana. Tāpēc arī būtu jāpieradinās aizmirst tas, kas personīgi izdevīgāks, bet arvien apsvērt, vai ar to būs pakalpots latviešu tautai un Latvijai". — **Glāzenbachas** nometnes latviešu mākslas un tautas izstrādājumu skatē **Zalcburgā**, kas modinājusi ļoti dzīvu interesi vietējos iedzīvotājos, kāds Karintijas muižas īpašnieks, kas nodomājis ierīkot aušanas skolu, izteicis vēlēšanos savai jaunai mācības iestādei par instruktori aicināt latvieti — audēju („**Latviešu Balss Austrijā**"). — 9. maijā no **Brēmenes** uz Savienotām Valstīm izbrauca pirmā Baltijas tautu pilsoņu grupa, skaitā ap 30 cilvēku. Pirmā apmešanās vieta izceļotājiem paredzēta Filadelfijā, kur par viņiem, personīgas pazīšanās rezultātā, rūpēšoties **UNRRA (V. Sk.)**. — Lejasbavārijas un Augšpfalcas latviešu komiteju pārstāvju sanāksmē **Veidenā** atzīts, ka Sarkanā krusta, vietējo un apgabala komiteju darbībā nav vēlamās saskaņas. Rezultātā palikuši neatrisināti vairāki nopietni jautājumi. Tiesiskā stāvokļa nokārtošanai **mēģināts** darīt daudz, bet panākumu maz. Arī Bavārijas apgabala latviešu komitejas loceklis Kalniņš savā ziņojumā atzīst, ka, piemēram, bijušo karavīru jautājumā daudz domāts un darīts, bet panākumi niecīgi. Tautiešiem nometnēs jāsarod ar dornām, ka tuvākā nākotnē iespējama visu iesaistīšana darbā. Izceļošanas jautājumā nebūtu vēlama individuāla izceļošana. Te būtu jāiegaumē arī apstāklis, ka Amerikā par darba spējīgu cilvēku uzskata tādu, kas nav vecāks par 45 gadiem. Nākošā līdzīga sanāksme notiks **Filsekā** 29. maijā (Inž. **J. Kalniņš**). — **Rāvensburgā**, franču okupācijas joslā, tautiešus, ko līdz šim apgādāja franču intendantūra, kopš Lieldienām apgādā UNRRA. Produktu saņemšanai pilsētā iekārtots īpašs veikals. Latviešu vairums — ap 300 te dzīvo privāti, bet nesen ap 70 tautiešu iekārtojušies kopmītnēs barakās. Latviešu jautājumus kārto komiteja priekšsēža zv. adv. L. Peiča vadībā. Pie komitejas kartotēka par franču joslā dzīvojošiem tautiešiem. Adrese: Gespinnstmarktstr. 1, Ravensburg, Wttbg. (14b). Kultūrāli sabiedriskā dzīvē azīmējams latviešu mākslas salons (Kirchstr. 25) prof. A. Annusa vadībā (**Z. B.**). — **Eslingenas** latviešu kolonijā sākusi darboties mūzikas skola brīvmākslinieces E. Mekšas vadībā. Darbojas klavieru, dziedāšanas, stīgu instrumentu, mūzikas teorijas un orķestra klase. Par mācības spēkiem pieaicināti A. Liberte-Rebāne, prof. P. Sakss, A. Zīverss, V. Dobrovoļskis, E. Rozīte, J. Veikins, V. Barvika, E. Mituzova, Krēsliņa un M. Spalviņa. — **Stutgartā** latviešu nometnē Sillenbuchā ar 1. jūniju sāks darboties latviešu ģimnazija, sākumā 3 klases. Par direktoru iecelts inž. Polis (**J. Raitums**). — **Rotenburgā** 9. un 10. maijā viesojās K. Nunava vadītā baleta kopa. Izrādes ienākumus kopas vadītājs nodevā nometnes vajadzībām (**A. Počikājevs**). — „Čerčila" nometnē **Lērtē** tautas tērpu, audumu un rokdarbu skati atklāja DP dzīves kārtotājs angļu okupācijas joslā ģen. Meklāns ģen. Maršala klātienē. Viesis dzīvi interesējās par skatē redzamiem eksponātiem, latviešu grāmatām un fotoattēliem. Nometnes apskatē ģenerālis ar pavadoņiem iegriezās arī U. Āboliņa un F. Branta izbūvētajā darbnīcā, kurā bija redzami Puzirevska, Āboliņa un Branta darbi. Redzētais izpelnījās ģenerāļa atzinību (**R. T.**).

Kārlis Osis

Latviešu likteņi svešniecības gaitās

1.

Laikā, kad mūsu nākotne ir tikpat neparedzama kā kāršu spēles laime, ir vietā apskatīt to neskaitāmo latviešu likteņus, kas gājuši svešniecības gaitas pirms mums. Visam, ko runā un raksta par nākotni, ir maz reāla pamata. Vēsture māca, ka arī visgudrāko vīru spriedumi par nākotni parasti nepiepildās, jo mums labākā gadījumā ir zināma tikai niecīga daļa no to faktoru vairuma, kas nākotni noteic. Paredzēšanas spriedumi politikā mēdz izrādīties par domu virknēm, kuru īstais pamats ir vai nu mūsu ilgu vēlmes vai bojā ejas bailes. Skats pagātnē rāda izceļotāju likteņa noteiktu gaitu, kas vairs nesvārstās līdz mūsu vēlmēm un bailēm. Šī likteņa gaita liekas līnijās varētu būt kāda neliela noteiktība nepārskatāmajā nākotnes nenoteiktību jūrā.

Šajā rakstā negribu būt ne zinātniski precīzs, ne tāds, kas jautājumu iztirzātu no visām pusēm. Laikā, kad mūsu vēsturnieki dziļdomīgi klusē, kaut kas tomēr jādara, un es ceru, ka tas būs ierosinājums pamatīgākiem darbiem.

Pāvesta Klementa 5. bullā lasām, ka 1290. g., bēdu dziesmas dziedādami, leišos aizgājuši 100.000 zemgaļu. Tas ir līdzīgs skaits pašlaik Vācijā angļu un amerikāņu okupācijas joslā patvērušos latviešu skaitam. Viņu izceļošanas motīvi ļoti atgādina mūsējos. Zemgaļu cilts pēc ilgām un varonīgām aizstāvēšanās cīņām 1290. gadā piedzīvoja sakāvi, kas neatstāja vairs ceribu uz brīvību. Pēdējais cietoksnis Sidrabene bija kritis, brīvība zaudēta. Vācu iebrucēju rīcība bija tik varmācīga un rupja, ka lepnā zemgaļu cilts labāk gribēja iet svešzemes trimdā, nekā savās mājās dzīvot brīva cilvēka necienīgu dzīvi. Zemnieku tautai atstāt savas iekoptās mājas ir lielākais upuris, ko tā vispār var nest. Un zemgaļi to nesa. Tādas pat nepārskatāmas vezumu rindas ar izmisušiem cilvēkiem un nomocītiem lopiem aizdunēja leišu ceļos, kādas 1944. gada rudenī varēja redzēt kustamies pa Kurzemes izbrauktajiem lielceļiem. Viņi gāja, aizgāja un neatgriezās.

Kāpēc?

Vēsture klusē. Mēs zinām tikai to, ka tolaik šai lepnajai ciltij nebija ne vienotājas personības, ne grupas. Namejs bija miris. Nav ziņu arī par spēcīgām ideoloģiskām strāvām ne politikā, ne reliģijā. Dabīgi augušajai Senlatvijas varenākai ciltij nebija to stipro saišu, kas viņu varētu turēt kopā nedabīgos apstākļos. Un viņi neturējās. Mums trūkst ziņu par kādas lielas, kompaktas kolonijas izveidošanos. Ja 100.000 zaļoksnas tautas cilvēku būtu ilgstoši turējušies vienkopus vai nu apvidus vai organizācijas vienībā, tad neizbēgami būtu jāpaliek svarīgām zīmēm tajos neskaitāmajos pergamentos, ko pēta vēsture. Bet tādu nav. Ar lielu varbūtību var domāt, ka senie zemgaļi pamazām aizvien vairāk izklīda plašajos Lietuvas imperijas novados, labākas iztikas meklēdami, kā šodien Vācijas plašumā izklīst mūsu DP. Ja zemgaļi būtu sevi saglabājuši cilts vienībā, tad spriežot pēc Livonijas attīstības gaitas, viņiem nebūtu bijis absolūti neiespējami atkarot dzimteni atpakaļ.

Mūsu zemes kungu vara bieži stāvēja uz māla kājām. Te bija zemgaļu misija, ar kuru celties vai krist. Zemgaļi neizturēja un nozuda vēstures tumsā. Mūsu tautai pilnīgi pazuda 100.000 Senlatvijas diženākās cilts ļaužu.

„Lūzti, ja lauž, vien neļaujies liekties", saka Rainis. Šoreiz vēstures bargā balss teikumu saka otrādi. Tikai ar tiem, kas liecās, palika dzīva latviešu tauta. Es nespēju domāt bez nodrebēšanas par šo pirmo latviešu trimdinieku likteni, kas skan kā dobjš briesmu zvans mūsu nometņu tirgus kņadā.

Arī Jāņa Bargā un Pēteŗa Lielā karapulki daudz latviešu tautas ir paņēmuši uz Krievzemi verdzībā. Pieaugušos aizdzina baros uz austrumiem, bērnus aizveda iesietus tatāru kulbās. Pazīstamas ainas. Šeremetjeva klasiskais ziņojums bija jāzina katram mūsu pamatskolēnam. - Kur viņi palika? Mēs zinām tikai par kādu Krievijas imperijas ķeizarieni — latvieti, kas par saviem tautiešiem rūpējās tik maz, ka ar to lepoties nevaram.

Kur viņi palika? Aizgāja bojā grūtos apstākļos? Apmira sērgās? Taču ne visi. Kur tad?

No tautas aspekta raugoties, trimdiniekiem daudz lielākas briesmas par grūtumiem, badu un mēri ir izkušana svešā tautā. Mirt nav tik ļauni. Mirušie ir vēl mūžam saistīti ar tautu, ir tās masīvais, neredzamais pamats, bet tā laika trimdinieki izkusa, sajaukdamies krievos, pazuda Latvijai kā nebijuši.

Tāpat uz neatgriešanos aizbrauca hercoga Jēkaba kolonisti. Kurzemes kolonijas — tas ir lepns un relzē baigs vārds, ko A. Grīns ir notēlojis tikpat lepnā, kā baigā romānā.

(Turpinājums sekos)

Latviešu teātris Mērbekā

apvieno 35 profesionālus aktierus un drīzumā gatavojas 100. izrādei. Līdz šim teātŗa izrāžu apmeklētāju kopskaits jau pārsniedzis 50.000. Teātris savam autobusam ieguvis arī piekabināmo vāģi un nākamos ceļojumos divi izrāžu vietā varēs sniegt trīs — bez „Pazudušā dēla" un „Ķīnas vāzes", ar ko tas līdz šim apciemoja angļu okupācijas joslas latviešu nometnes, arī „No saldenās pudeles". Jūnija sākumā paredzēta Šekspīra „12. nakts" pirmizrāde Uršteina režijā, bet augustā Zariņa iestudējumā Raiņa „Jāzeps un viņa brāļi". Padomā iestudēt arī Ziverta „Karātavu komēdiju" un Anšlava Egliša „Labāki cilvēki". Jūnijā teātris paredzējis viesoties amerikāņu okupācijas joslā, vispirms Virceburgā un Mannheimā.

V. Sk.

Arturs Kaugars

Mierinājums

Ziemu cieta, nenosala,
Plaukst no jauna, mirdz bez gala
Šīki ziedi.

Glabā gara nenorimi!
Celsies, kaut ar postā grimi
Sāpēs briedis.

Jonāss Miesnieks

Alīda Lāne

(1. turpinājums)

Tā es domāju, un tā es dzīvoju, un sveša man bija līdzjūtība, tāla žēlastība. Alīdas Lānes acis mirdzēja un mute mūžīgi smējās; arī caur asarām un smiekliem neizgaisa šis smieklu pilnais sejas vaibsts. Tas bija kā zīmogs, kas uzspiests visai viņas būtei: smiekli. Tie mirdzēja lūpās, mirdzēja acīs, tie lija pār visu viņas pagānisko ķermeni kā zelta lietus. To pauda viņas zeltsārtā miesa, seja, bez mūsēniem, kas parasti pie šādas ādas krāsas. To izlēja zeltsārtie mati, ne sarkani, dzelteni, bet zeltaini zeltsārti. To pauda viņas rokas un kājas, visa viņas vingrā figūra. Skaista viņa nebija: acis ne lielas, ne mazas, parastās; zobi, tie nebija nekādi kreļļu zobi, arī parastie, bet baltsārti, varbūt vairāk balti; seja, tā nebija nekāda skaistules seja, pat drusku valga kauli kā par platiem, bet viss kopā, acis, deguns, kakls, sārtu atblāzmu mezdams, tāpat kā viņas kājas un gurni pauda kaut ko līksmu. Uz Alīdu Lāni skatoties, likās, ka pasaulē nebūtu ne darba, ne rūpju, ne sāpju, ne trūkuma, ne naida, ne noskumšanas, ne sapņu, ne ilgu, ne domu, ne grēka un dzīvība un pasaule būtu tik laime un prieks. Un viņa apbūra, viņa valdzinājа, jo viņas balss, viņas smejošā mute, tā pauda vienīgi līksmi un gaviles. Nē, nekādu jūtu sadalīšanās, nekādas dveseles dūalitātes, nekādas disharmonijas, viss saskaņots pilnīgs, absolūts, tikai gaisma, bez ēnas. Viņa nemaz nerotājās, izņemot dažus sīkumus, bet viņa pati bija kā rota, kā līksme, kā saules spožums, rīta svaigums un saules lēkts: dzidrs, skaists, priecīgs, bet bez kādas krāsas kā sārts prieks. Mirdzums sejā, mirdzums kustībās, mirdzums visā viņas būtē. Likās, Alīda Lāne no pirkstu galiem līdz kāju papēžiem pati no sevis izstaroja pagānisku, zeltainu spožumu, kas bija izlijis pār viņu kā Zeva zelta lietus pār Danaju. Tāda varēja būt nimfa, kas vīlā meža dievu Pānu, tāda varēja būt lauma, kas šūpojās ozola lapotā zarā. Zeltsārtu ķermeni, smejošu muti, un tomēr nekā alkaina, nekā banāla, nekā neīsta.

Nē, es nedomāju it nepavisam par savu māti, kas mira lēnā mīlestības nāvē. Nē, nē. Viņu es vairs neredzēju, nedzirdēju tās vājo balsi: dēliņ, dēliņ! Es tikai dzirdēju nimfas vai laumas smieklus, kas kā pats meža brīnums šūpojās lapainā zarā, aicinādams: „Ai, zaļā līdaciņa, nāc ar mani rotāties."

Tas nebija izturams: šis spožums un šī dziļā, nāves skumjā ēna.

Māte novājēja, viņai tūka kājas, bet viņa slima cēlās no gultas un steidzās man apklāt galda stūri, kur es varētu paēst. Mātes skats bija reizē bezgala priecīgs, reizē bezgala sērīgs. Viņas balss, kas agrāk bija raita, kļuva klusa, rāma. No viņas dvesa kāda, ne šīs zemes mīlestība, kāds svēts upura prieks, bet tik bezgala sērīgs, bezgala vientulīgs, ka sirds plīsa pušu, bet tad es to neredzēju, tad es nedzirdēju viņas vājo, glāstītāju bālsi. Nē, nē! Nekā es neredzēju cita kā tikai nimfu, laumu. Tikai viņu gūstīju, tikai viņu tvēru kā gaismu, kā skaņu, kā ilūziju.

Saule tik spoža, plavas pilnas ziedu. Gar lielceļa vienu malu mežs, gar otru mežs, bet turpat meža stūrī plava, mazs šķūnītis un augsts slieksnis. Viņa te šķērsoja lielceļu, to es zināju, ceļā no Rindēniem uz Mežuļiem. Smaržoja saules tveicē katra zālīte, katrs krūms. Viņa bija gājusi mazu līkumu, iedama pāri šķūnīša norai, lai izbēgtu no manis, bet es to notvēru. Mirdz dienvidū visa pasaule, smaržo kreimenes šķūnīša norā. Es, sēdēdams uz augstā sliekšņa, turu viņu savā klēpī īsu, īsu mirkli. Tad viņa izraujas, negaidīti, pēkšņi, un pazūd kā viens mirklis laimes.

Bet mātei atkal iet ļauni. Ne manas mīlestības dēļ, bet mana likteņa dēļ. Tas mātei liekas līdzīgs viņas brāļa liktenim. Arī tas kā jauns puisis, Lejaskrūžu tēvam mirstot, bija izrauts no skolas paskolots, bet ne izskolots, gluži kā pašreiz es. Visa, visa mātes pagātne, tik mīļa, tik skaista, kopā pavadīta Lejaskrūzēs ar brāļiem, tai ik uz soļa atgādināja to postu, kādu piedzīvoja viņas brālis Atis. Ak, šī skaistā pagātne, cik skumja tā bija! Tā bija kā efejām apaugušas drupas, kuŗas tomēr viņa mīlēja, kas to turēja pie sevis ar pārdzīvotiem mirkļiem viņas tēva mājā kā ar važām. „Un šo milzīgo drupu pakājē", likās, runāja mātes skati, „kas gatavas katru mirkli sabrukt kā milzīga siena, kāda sieva audzē savu bērnu, savu visu mīļo, ko tā ar ilgām nesusi zem savas sirds. Tas bērns esi tu. Aizbēgt, tikt vaļā no šīm drupām, no šīm efejām un meža viniem apaudzētās sienas es nevaru", viņa čukst. „Es mīlu viņu, tūkstoš vainas mani sien pie tās laimes un nelaimes dienas, visa mana jaukā bērnība... Bet tomēr, dēliņ, dēliņ, manu mīļo puisīt, man liekas, ka agri vai vēlu šī siena, šīs drupas sabruks pār tevi, Visvaldiņ! Apraks tevi, apraks līdz ar mani. Mārtiņš, tavs vecākais brālis, dzīvos tēva mājās, mūsu Kalnakrūzēs, bet tev būs jāiet... Nē, nē... Es to nepielaidīšu... Tēvam ir jānoraksta tev kāds stūrītis zemes, lai tu varētu kur piemesties..."

Tā runāja mātes lūpas, viņas lūdzēji skatieni, bet es nedzirdēju mēmo mīlestības un skumju valodu. Nē, nē! Es biju par daudz apreibis no saules spožuma, no mīlestības, lai māti uzklausītu. Es traucos, es tvēru šo spožumu, šo mirkli īsās dzīves, kuŗa man šķita toreiz bezgalīga.

Mātes vienīgā cerība bija tā, ka tēvs neatteiks, ka viņa lūgs manis dēļ manu brāļa tiesu no mūsu ne visai lielās zemes. Tēvs pēc dabas bija piekāpīgs cilvēks, bet viņš arī saprata, ka Mārtiņš visu jaunību te bija strādājis, izgājis kaŗu kaŗus, un tā mans vecais bija nostādīts dilemmas priekšā: no vienas puses es ar māti, no otras puses Mārtiņš ar sievu un mazo dēlu. Mīļš viņam bija mazdēls. Viņš kopā ar to pats kā bērns priecājās par cālīšiem, kas izšķīlās no olas, bet kad vistu māte tos vadāja un tie žirgti kā dzelteni kunkulīši tekāja, tēva un dēla dēla prieks bija neizsakāms. Māte ar skumjām izbailēm redzēja, ka tēvs sāk vairāk un vairāk pieķerties mazdēlam. Bet tēvs, kas mīlēja arī mani, dikti cieta. Varēja redzēt, ka viņam ļoti sāpēja šī lieta. Un kā tas bieži gadās, ka nomirst taisni tas, kā nāvi negaida, tā tēvs, norakstījis testamentu, nomira pirms mātes. Bet brīnums: māte kļuva mierīgāka pēc viņa nāves. Un kā tad! Kad atvēra testamentu, man bija novēlēts Dāres kalns līdz ar plavu un šķūnīti. Cik daudz reižu es tur nebiju gulējis kopā ar brāli jaunā sienā! Virs durvīm šķūņa pajumē, kur mēs atmostamies, mirdz saulīte. Lejā jau stāv tēvs, atsējis zirgus un sauc mūs brokastīs.

Dāres kalna platība bija pūrvietas astoņas labas zemes. Brāļasieva sacēla veselu brēku, kliegdama: „Mēs nu te vairs nevaram dzīvot, mēs izputēsim. Tevi, Mārtiņ, tēvs piemānījis!" Šā un citādi, bet māte nelikās par to zinis; viņa klusēja dziļā mierā. Man viņa gan sacīja: „Tu, Visvaldi, tagad Dāres kalnā varēsi uzcelt sev māju. Tu neklīdīsi vis apkārt kā mans brālis. Tu patiesībā tagad esi turīgs cilvēks!"

(Turpinājums sekos)

Lielo un mazo . . .

(Turpinājums no 1. lappuses)

Bez tam par mums domā, ka mēs cīnāmies ne tikai par uzvaru vien, bet arī par zināmiem principiem. Mlera līgumi, kas noslēdza pirmo pasaules karu, neraugoties uz daudziem trūkumiem, tomēr bija varenākais brivības ierocis, kāds cilvēces vēsturē redzēts. Otrs pasaules karš gatavojas atkal padarīt par vergiem tikpat daudzas tautas, cik pirmais atbrīvoja. Visas šīs nācijas sāka attīstīt savas spējas starp abiem kariem. Šinīs dienās dzirdami argumenti, lai pārliecinātu mūs, ka gan šai, gan atkal tai mazajai nācijai nav tiesību būt brīvai, vai, ka tai būtu atņemama puse territorijas. Visi šie argumenti pieder tam velnišķigajam aparātam, ko sauc par propagandu. Visi argumenti, ka kāda tauta būtu pazudināma vai ka tā būtu ierobežojama, ir tikpat aplami, cik vāji.

Mums vajadzīga Eiropa, un mēs esam vajadzīgi Eiropai — visai Eiropai, brīvo nāciju Eiropai, lielo un mazo nāciju Eiropai, kurā nedominē neviens, tai Eiropai, kur robežas nav aizkaramas, tai Eiropai, kas radīs draudzīgas kaimiņu attiecības ar Krieviju, Eiropai, kur Vācijai būs sava vieta (tikai ne pārāk liela vieta), Eiropai, kas veicinās mieru, tirdzniecību un drošību visiem, — arī mūs pašus ieskaitot." **Edv. M.**

Mums raksta

Grāmatu un laikrakstu aģentūra

Mēs dzīvojam izkaisīti, nākotnē, varbūt, izklīdīsim vēl vairāk. Daudzi zaudēs personīgu saskari. Mums paliks tikai iespiestais vārds, kas mūs vienos. Šodien mēs viens otru vēl apzinām, bet var pienākt brīdis, kad tas būs citādi. Lai dažādas pārmaiņas nākotnē mūs nepārsteigtu, jau tagad jārada attiecīga organizācija, kuru mēs nākotnē varētu pa pastu sasniegt, neatkarīgi no tā, kur paši atrastos. Vajadzīga grāmatu un laikrakstu aģentūra, iespiestā vārda pārsūtīšanas organizācija, kurā piedalītos visi latviešu grāmatu un laikrakstu izdevēji. Tā būtu informēta par dažādās zemēs iznākošiem latviešu izdevumiem, būtu izdevēju un lasītāju starpnieks. Lai šī organizācija spētu savu uzdevumu veikt, tās centrālei jāpiesaista pastāvīgi pārstāvji pēc iespējas visās zemēs. Pašlaik izdevēji, varbūt, nejūt nekādas tirdznieciskas vajadzības pēc šādas organizācijas. Bet nākotnē, ja lasītāji būs vairāk izklīduši, tad arī izdevējiem vajadzēs sākt meklēt lasītājus, bet tie vairs ar pašreizējiem līdzekļiem nebūs sasniedzami, jo grāmatai vai laikrakstam būs jāsasniedz ne tikai izdevniecības apkaimē dzīvojošie, bet arī tie, kas atradīsies kaut kur citā zemē. Bet zemes un tautas šķir ne tikai attālumi, bet arī muitas un valūtas žogi. Lai visus šos žogus pārvarētu, vajadzīgs laiks un organizācija. Nodibinot aģentūru ar nodaļām vai pārstāvjiem visās zemēs, laba daļa šo grūtību zūd. Bez tam ar šādu aģentūras tīklu būtu nokārtots nevien mūsu grāmatu un laikrakstu tirgus, bet radīts arī zināms pamats turpmākai kultūras attīstībai. Citiem vārdiem, aģentūras dibināšana būtu nepieciešama ne tikai aiz praktiskiem, bet arī idejiskiem mērķiem — plašāka tirgus nodrošināšanai, kultūras attīstības veicināšanai, kultūrālo un personīgo sakaru uzturēšanai un paplašināšanai mūsu tautas piederīgo vidū visā pasaulē. — Inž. **A. Upmalis,** Luebbes Gasthaus, Schmiedestr. 35, Wilster, Holstein (24).

Pateicība par gādību

Sirsnīga pateicība LSK nodaļai Minchenē un Mīldorfas latviešu komitejai par nemitīgu gādību mūsu labā. Pateicoties šo iestāžu pūlēm, mums bija patīkami Atmodas svetki. Ar latvisku sveicienu **M. Lorbergs,** 31 G 6372. 411, Military Hospital 1024, Gars a. Inn, Bayern (13b).

TUR

Tā mainās lozungi

Rīgā VAPP'a apgādā 1945. gadā iznācis J. Staļina izlasītu rakstu un runu krājums „Marksisms un nacionālais jautājums" (1913.—1934. g). Salīdzinot tajā dažādos laika posmos izteiktos komūnistiskās partijas viedokļus, redzam zīmīgu atšķirību. Ļausim runāt pašam krājuma autoram un mums kļūs skaidrs, ko autors — Padomju Savienības politiskās dzīves vadītājs un noteicējs — domā par tautu pašnoteikšanās tiesībām.

1917. gadā: „Krievija ir pusāziātiska zeme un tāpēc „atentātu" politika nereti tur izpaužas visrupjākās formās. Nav nemaz jāsaka, ka „garantijas" Krievijā samazinātas līdz pēdējam minimam.

Nācijām ir tiesības iekārtoties pēc pašu vēlēšanās, tām ir tiesības paturēt ikkuru savu nacionālo institūtu, kā kaitīgo, tā derīgo, — nevienam nav tiesību ar varu iejaukties nāciju dzīvē.

Kā iekārtot apspiesto nāciju politisko dzīvi? Uz šo jautājumu jāatbild, ka Krievijas sastāvā ietilpstošām tautām jādodtiesības pašām izšķirt jautājumu, vai tās grib palikt Krievijas valsts sastāvā vai atdalīties patstāvīgās valstīs. Pašlaik Somijā ir kustība, kas vērsta uz nacionālās brīvības nodrošināšanu, bet pagaidu valdība cinās pret to. Rodas jautājums: ko atbalstīt? Vai nu mēs esam pret pagaidu valdības politiku, kas grib Somiju paturēt ar varu, tās tiesības sašaurinot līdz minimam, un tad mēs esam aneksionisti vai arī mēs esam par Somijas neatkarību. Kurā pusē mums jānostājas? Acīm redzot, somu tautas pusē." (KSDS [b] Petrogradas pilsētas un Viskrievijas konferencē 1917. g. aprīlī).

1918. gadā: „Carisma iznīcināšana un buržuazijas nākšana pie varas neiznīcināja nacionālos spaidus. Vecās, rupjās nacionālo spaidu formas vietā nāca jauna izsmalcinātāka, bet toties vēl bīstamāka spaidu forma. Ļvova, Miļukova un Kerenska valdība netikai neatmeta nacionālo spaidu politiku, bet organizēja vēl jaunu karagājienu pret Somiju un Ukrainu. Carisma iznīcināšana un Miļukova un Kerenska valdības uznākšana uz skatuves šajā nepievilcīgajā ainā neradīja nekādu uzlabojumu. Dabiski, ka vispār nacionālie institūti, cik tie izrādīja tendenci uz valstisku patstāvību, sastapa nepārvaramu Krievijas imperiālistiskās valdības pretestību." („Pravda" Nr. 241 un 250 1918. g. novembrī).

1920. gadā: „Prasība pēc malienu atdalīšanās no Krievijas kā attieksmju forma starp centru un malienām ir jāatmet ne tikai tāpēc, ka tā runā pretī pašai jautājuma nostātnei par savienības izveidošanu starp centru un malienām, bet vispirms tāpēc, ka tā pašos pamatos runā pretim centra un malienu tautas masu interesēm. Nerunājot nemaz par to, ka malienu atdalīšanās iedragātu centrālās Krievijas spēku, kas stimulē rietumu un austrumu atbrīvošanas kustību, pašas malienas neizbēgami nokļūtu starptautiskā imperiālisma jūgā. Pietiek apskatīt no Krievijas atdalījušos Gruziju, Armeniju, Poliju, Somiju utt., kas tikai izskata dēļ saglabājušas neatkarību, bet patiesībā kļuvušas par pilnīgiem Antantes vasaļiem, pietiek atcerēties nesenos notikumus ar Ukrainu un Azerbeidžānu, kad pirmo izlaupīja vācu kapitāls, bet otru Antante, lai saprastu, cik kontrrevolūcionāra ir prasība pēc malienu atdalīšanās." („Pravda" Nr. 226 1920. g. oktobrī).

1921. gadā: „Dīvainā kārtā b. Čičerins ir aizmirsis, ka pagājuši jau 2 gadi kopš mēs esam šķīrušies no nacionālās pašnoteikšanās lozunga. Mūsu programmā nav runa par nacionālo pašnoteikšanos, bet par noteiktāk un skaidrāk izteiktu lozungu — par tautu tiesību valstiski atdalities. Tās ir divi dažādas lietas. Es savās tezēs, nedz arī partijas programma, nevienā vārdā nepieminam pašnoteikšanos. Tur ir runa vienīgi par tautu tiesību valstiski atdalīties. Mums šis lozungs pašreizējā momentā, kad kolonijās uzliesmo atbrīvošanas kustība, ir revolūcionārs lozungs. Par cik padomju valstis apvienojas federācijā, par tik tiesības atdalīties paliek neizmantotas pēc pašu šo tautu gribas. Par cik mums ir darīšana ar tām kolonijām, kas atrodas Anglijas, Francijas, Amerikas un Japānas žņaugos, par cik mums ir darīšanas ar tādām pakļautām zemēm, kā Arabija, Mesopotāmija, Turcija, Indostāna, t. i. ar zemēm, kas ir Antantes kolonijas, par tik lozungs par tautu tiesību atdalīties ir revolūcionārs lozungs un atteikties no tā nozīmētu pakalpot Antantei." („Krievijas komūnistiskās partijas 10. kongress'", stenogrammas, 1921. g.)

„No Padomju Savienības 140 milj. iedzīvotāju lielkrievu nav vairāk par 75 milj., bet pārējie 65 milj. ir tautības, kas nepieder pie lielkrieviem." („Pravda" Nr. 251 1921. gada 7. novembrī.)

1934. gadā: „Strīdās par to, kāds novirziens rada lielākās briesmas: novirziens uz lielkrievu nacionālismu vai novirziens uz vietējo nacionālismu? Tagadējos apstākļos tas ir formāls un tukšs strīds. Lielākās briesmas ir tas novirziens, pret ko vairs necinās un kam tādējādi dota iespēja izaugt par valsts briesmām. Ukrainā vēl pavisam nesen ukraiņu nacionālisma novirziens nebija lielākās briesmas, bet, kad pārtrauca cīņu pret to un ļāva tam izaugt, tad šis novirziens kļuva par lielākām briesmām." („Pravda" Nr. 23 1934. g. 24. janvārī).

FEĻETONS

Pārsteigums

Viendien sadomāju apciemot savu draugu Katlakalnu kaimiņu barakā. Jau gaitenī piedzīvoju pārsteigumu: uz Katlakalna durvīm ieraudzīju glītu vizītkarti ar uzrakstu „Students Katlakalns". Arī uz citām durvīm redzēju lepnus uzrakstus: „Rūpnieks Siļķe", „Inženieris Rore" un „Kurpniekmeistars Binzole." Binzole tiešām bija kurpnieks un, ja vēlējās, varēja saukties arī par kurpniekmeistaru, jo viņa priekšā pazemīgi bija visi direktori un profesori. Arī es pats dažreiz pazemīgi, cepuri vienā rokā un cauru kurpju pāri otrā rokā, gaidīju, kamēr Binzolem labpatiksies mani uzrunāt ar: „Mmn?"

„Nav jau nekas liels, tikai pazolītes jāpieliek . . ." es stomījos.

„Nav laika. Atnāciet pēc mēneša, varbūt tad . . ."

„Es tā pa draugam . . . ar cigaretēm . . ."

„Amerikāņu? Vācu es nesmēķēju."

„Labi, amerikāņu."

„Nolieciet tepat, rīt būs gatavas!"

Jā . . . kurpnieks var izvēlēties titulu pēc savas patikas.

Mans draugs Katlakalns sēdēja savā kambarī uz soliņa, galvu rokās iekampis. Viņš šķībi paskatījās uz mani, bet neko neteica.

„Labdien, draugs!"

„Bdien", Katlakalns atbildēja. „Sēdi!" Un tad bezcerīgā balsī: „Tev jau ar, laikam, smēķa nav?"

„Diemžēl nav."

„Tā jau domāju, visi tik — nav un nav. Varēji aiziet pie dullā Jankas aizpumpēt. Bet tas gan skops kā maita, — nedos. Būtu kas, ko gaisā uzsist, tad liktu tā pa kanti, lai put! Mēs jau trīs dienas laidām pa lampu, ne tēva, ne mātes nepazinām. Bet nu ir viss cauri, mētelis arī aizgāja gaņu ceļu . . ."

„Vai tu tagad studē?" es iejautājos.

„Vai tu dulls vai traks?" Katlakalns likās gluži apvainots. „Kad man tādiem niekiem laiks? Bet ja tu domā par to izkārtni, tad tas ir duraku ķeršanai. Vai tad kāds tagad zina, kas es agrāk esmu bijis? Visi dokumenti pagalam. Un pret studentu pavisam cita cienība. Kāpēc tad Siļķe var dēvēties par rūpnieku, kad viņam Pārdaugavā bija tikai maza limonādes bodīte? Kāpēc Rore var būt inženieris? Un kāpēc es nevaru būt students, ko?"

Man nebija ko iebilst, jo, tiešām, kāpēc gan viņš nevarēja būt students? — Jāatzīstas, arī es labprāt piekabinātu savam vārdam kādu titulējumu, tikai jāizdomā tāds, ka visi, jau lasot, pazemīgi paklanītos.

V. Grundmanis

SPORTS

Starptautiskā amatieru vieglatlētiskas savienība publicējusi pašreizējo pasaules rekordu sarakstu. Pēdējos gados rekordi laboti visvairāk soļošanā. Tās pasaules rekordisti tagad ir: 3000 m V. Hardmo (Zviedrija) 11:51,8 min., 5000 m V. Hardmo (Z.) 20:26,8 min., 10.000 m V. Hardmo (Z.) 42:39,6 min., 20.000 m J. Mikaelsons (Z.) 1:32:29,4 st., 30.000 m H. Olsons (Z.) 2:28:57.4 st., 50.000 m P. Zīverts (Vācija) 4:34:03,0 st., 1 stundā J. Mikaelsons 13,812 km un 2 stundās O. Andersons (Z.) 25,531 km. Liekas neparasti, ka sarakstā nav neviena latvieša: kur ir J. Dāliņš, A. Liepkalns un P. Bernhards? Tie laiki, kad Jānis Dāliņš „rotaļājās" ar pasaules rekordiem, tagad aizgājuši. Nav taču noslēpums, ka abas okupācijas varas, līdzīgi daudzām citām vērtībām, laupīja mums interesi arī par soļošanu, un gaidītie Dāliņa aizstājēji nespēja izaugt. Latviešu sasniegumi gan vēl šodien nepārspēti ir mazāk populārās distancēs (1 jūdzē u. c.), kur pasaules rekordus vairs nereģistrē. Zemes lodes labākie soļotāji kļuvuši zviedri. Viņiem pieder gandrīz visi pasaules rekordi. Šodien šķiet neticami, ka vēl 1933. gadā Latvijas vieglatlētikas savienība Rīgā saņēma zviedru lūgumu iepazīstināt viņus ar soļošanas sporta noteikumiem un neliegt padomus soļošanas popularizēšanai Zviedrijā. Ziemeļnieki enerģiski ķērās pie darba. Iznāca speciāli soļošanai veltīts žurnāls un sāka soļot pat sievietes. Atcerēsimies, ka arī Latvijā reiz soļošanā sacentās „vājais dzimums": pirms 20 gadiem 1.000 m distancē uzvarēja Zenta Vāvere-Kalniņa. Bet tas tikai tā, — starp citu! Zviedri ātri progresēja un mums bija lieliski sāncenši valstu sacīkstēs. Rīdzinieku mīļš paziņa ir arī divkārtējais pasaules rekordists J. Mikaelsons, kas zviedriem tikpat populārs vīrs soļošanā kā G. Hegs skriešanā un A. Ziferts ātrslidošanā. Otra ievērojamākā soļotāju zeme pēckara Eiropā tagad ir Šveice, kas 16. jūn. Luganā sacentīsies valstu sacīkstē ar Italiju un 4. aug. Ženevā ar Franciju. Arī mēs savā laikā spēkojāmies valstu sacīkstē ar Šveices soļotājiem. Šodien palikušas tikai atmiņas: Latvijas soļošanas sportam ir slavena pagātne, nav tagadnes, bet ticēsim, ka būs tomēr raženība nākotnē (**Arn. Šmits**). — Pagājuši tikai 2 mēneši, kopš daudzi mūsu tautieši no Beļģijas ieradās **Grosenbrodē.** Vieni no pirmajiem kopējam darbam pulcējās sportisti. Tagad notiek nodarbes jau daudzās nozarēs. Ar angļu atbalstu iegūts lidmašīnu angars, kurā izbūvēs sporta namu (**J. Vestfālis**). — Vieglatlētikas sacīkstēs vairs nevarēs piedalīties daudzcīņnieks madonietis **A. Hakelis, kam Lībekā** operēta kāja (**A. Sparinskis**). — **Eslingenā** 8. maijā sākās LJKS sarīkoti basketbola tiesnešu kursi. Pasākums pelnī atzinību, jo emigrācijā ļoti izjūtams basketbola sacensību vadītāju trūkums (**J. Vārna**).

Sludinājumi

Bij. **Prezidiju Konventa vīru kora** dalībniekus lūdz paziņot savas adreses **Kr. Grantam:** Stuttgarterstrasse 26-7, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). Bez tam lūdz paziņot, vai būtu iespējams piedalīties apm. 2 nedēļu ilgā sagatavošanās darbā un tam sekojošos koncertos. Par sanāksmes vietu un laiku ziņojumi sekos. Bij. P!K!V!K! valde. 2189

Latvieši, kam kontakts ar poļiem, izlīdziet! Meklēju savu 7 gadus pazudušo sievu 26 g. v. **Francisku Paševsku** (Parzewska) no Zagnansk, Kieleckie, Polijā: **Lt. J. Parzewski,** DP Camp, Luitpoldkaserne, Dillingen/Donau, Bayern (13b). 2219

Par **Kārli Freimani,** dz. 26. 25. 11. Rīgā, ies. 44. 3. 8. Rīgā, nos. uz Vāciju un iedal. Lettische Kampftruppe 5. schw. Fl. Ers.-Abt. 37, Breslau 33, pēd. z. 44. g. sept. sāk. no Stendāles pie Berlīnes, lūdz. z. māte **Olga Freimane** no Rīgas, Artilerijas 2/4-2: Latvian Camp 6, Börnsen b. Hamburg (24). 1988

Radus meklē **Vera Puzule,** dz. 11. 24. 6. Jaunlaicenē, no Rīgas, un **Jānis Kleins** dz. 23. 24. 5. Liepājā, no Rīgas: Latvian Camp KWK, D-59, Amberg, Opf., Bay. (13a). 2192

Par žēlsirdīgo māsu **Dzintāru Gailānu,** dz. 2. 17. 2., pēd. z. no Ventspils lauku slimn., lūdz z. vecāki **Viktors** un **Ella Gailāni:** Frankfurterstr. 4, Western DP Camp, Würzburg, Bay. (13a). 2191

Aleksandrs Stelbovičs vēlas sazināties ar bij. Rīgas pils. sat. direkcijas galv. darbnīcu darbiniekiem. Rakstiet: c/o Latvian Red Cross, Uhlandstr. 7, Esslingen, Neckar, Wttbg. (14). 2193

Robertu Saulīti, dz. 20. 31. 1., no Liepājas apr., Bunkas pg., meklē māsa **Velta Saulīte:** Latvian Camp I, Fichtelbergweg 3, Dinkelsbühl, Bayern (13a). 2194

Virsn. v. **Paulu Otvaru,** dz. 08, 11. 3. Jaungulbenes pag., Madonas apr., pēd. dz. v. Dzelzavas Muižniekos, meklē māsa **Milda Otvara:** Latvian DP Camp, Kleinkötz bei Günzburg/Donau, Bay. (13b). 2195

Ltn. **Žani Straumi,** dz. 14. 9. 3. Tukuma apr., atr. 15. div. art. plkā Dancīgas apk., pēd. z. 45. 15. 3. no Adlerhorstas pie Gotenhafenas, meklē sieva **K. Straume:** Central DP Camp, Inf. Kas., Würzburg, Bay. (13a). 1991

Irmgardi Vairogu, dz. 10. g. Cēsīs, pēd. dz. v. Vācijā Tornā, meklē vīrs. Rakstiet E. Danenbergai: Latvian Camp, Augsburg-Haunstetten, Bay. (13b). 1992

Radus un paziņas meklē **Jānis Berķis** no Šķilbēnu pag., Abrenes apr.: DP Assembly Centre, 1203/F Camp, Flensburg (24). 1989

Sievu **Maigu Žukovsku,** dz. 13. 9. 7., meklē **Kārlis Žukovskis** no Jelgavas: Latvian Camp Spakenberg, Bl. 16, Geesthacht (24). 1990

Henriku Zariņu, dzim. Tilli, dz. 26. 16. 1. un **Linardu Zariņu** no Rīgas, Marijas 117, meklē **Voldemārs Ile:** Wohnheim 11, Bl. 14, Watenstedt üb. Braunschweig (20). 1993

Radus un paziņas meklē **Silvija Zelma Ķiploka** no Rīgas: DP Camp, Meesenkas., Bl. 10, Z. 11, Marlistr., Lübeck (24). 1959

Piederīgos meklē **Anatolijs Šreibers** no Kuldīgas: Baltic Camp 127, Bl. VI, Neue Artilleriekas., Lübeck (24). 1962

Par kaŗav. Jāni Jēkabsonu, dz. 10. 12. 12., Salaspilī, no Rīgas, Aizsargu 39-10, FP 24060, pēd. z. no Liepājas 45. 16. 4., lūdz z. sieva Anita Jēkabsone: Latvian Camp 2a, Bar. 1, Z. 7, Fliegerhorst, Husum (24). 1963

Brāļus **Strazdiņus - Edgaru,** dz. 13. 15. 5., bija 19.div. Kurzemē, un **Jāni,** dz. 08. 20. 8., abi no Ikšķiles pag., meklē **Arvīds Strazdiņš** no Ogres pag.: DP Camp, KWK., Mannheim (17a). 1980

Gustavu un **Florentīni Bodniekus** no Rīgas meklē dēls **stud. med. Oļģerts Bodnieks:** Baltic Camp, Bl. 1, Gang 46-4, Augsburg-Hochfeld, Bay. (13b). 1964

Kar. **Eiženu Šturmu** no Rīgas, pēd. z. 45. 16. 1. no Pomerānijas, meklē **Eiženija Šturma:** DP Camp, Blomberg, Lippe (21). 1965

Par dēlu kaŗav. **Alfonsu Miņevski,** dz. 20. 5. 4., no Jaunpiebalgas un tā kaŗabiedriem **Jāni Lauciņu, Gunāru Lauci** un **Igoru Grabuševu,** kuŗus 45. 17. 3. aizsūtīja no Kovas pie Neibrandenburgas uz Chemnicu - 34 p. Feldzeug Park Damtor, lūdz z. **Lilija Miņevska:** Latvian DP Camp, Rosalie Kas., IV-57, Braunschweig (20). 1967

Radus un draugus meklē **Ēriks Sprincis** no Skultes: Latvian DP Camp, Rosalie Kas., Bl. IV, Braunschweig (20). 1968

Brāli **Ansi Visvaldi Jākobsonu,** dz. 23. 18. 6., no Naudītes pag., bija Lutriņu Lejaskunčos, 45. 24. 1. bijis Gotenhafenā kā kaŗavīrs, vienībā nav bijis iedalīts, un leģ. **Aleksandru Sisļevski,** dz. 21. 4. 9., no Šķibes pag. meklē **Marta Pelverta:** DP Camp 2, Geesthacht bei Hamburg (24). 1969

Paziņas meklē ārste **Irene Zariņa** no **Rīgas: Central DP Camp, Würzburg, Bay. (13a).** 1972

Dēlu kaŗav. **Alfredu Kļavu,** dz. 26. 11. 8., no Ludzas, 45. 12. 1. bija Sofienvaldē, un vīru **Broņislavu Ruducānu,** dz. 97. 8. 3., no Ludzas, bija Dancīgā polic. p., meklē **Emma Ruducāna:** Baltic Camp „A", Knollstr. 1c, Osnabrück (23). 1970

Piederīgos meklē **Eduards Alksnis,** dz. 23. 17. 5., no Ternejas pag. un **Arturs Berķis,** dz. 11. 5. 3., no Katvaru pag.; **Jāni Tukišu,** dz. 23. g. Dagdā, meklē **Vitālijs Tukišs,** dz. 17. 7. 4.: DP Camp „Rīga", Kleiststr., Lübeck (24). 1971

Kaŗavīri! Par kar. **Romanu Sbalkinu,** dz. 10. g., no Rīgas, 44. g. rud. bija Berentā un pie Tornas, lūdz. z. māsa **Tamara Klauberga:** Steinhorst über Oldeslohe, Kr. Lauenburg. 1973

Elvīru Kurzemnieci, dz. 15. g., no Krustpils, strādāja Luterštates pastā Vitenbergā, un kaŗavi **Viesturu Heniņu,** apm. 20 g. v., no Talsiem meklē **Aleksandra Dābola:** DP Camp F/224, Rennplatz, Oldenburg i. O. (23). 1974

Radus meklē **Eduards Tramdaks,** dz. 25. 13. 8., no Grobiņas, **Vilis Maške,** dz. 22. 2. 6., no Jelgavas, **Jānis Matisons,** dz. 23. 11. 3., no Jaungulbenes un **Fricis Ašenkamps,** dz. 24. 16. 10., no Kandavas: Latvian Camp 224 I, Wehnen b. Oldenburg (23). 1998

Ventspils apr. valdes un pagastu darbin. lūdz atsaukties A. Kanders: Latvian Camp, Lehbühlstr. 1, Landshut, Bay. (13a). 2173

Kārkliņa – Rīgas pils. 3. ģimn. bij. skoln. savas pamestās mantas var saņemt pie skol. **E. Simsones:** DP Camp 2, Eichfeld, Mühldorf / Inn, Bay. (13b). 1953

Piederīgos un paziņas meklē **Jānis Kļava** no Jaunsvirlaukas Kļaviņām: UNRRA Team 69, Hotel Viktoria 77, Bad Mergentheim, Wttbg. (14). 1885

Bij. karav. **Visvaldi Dēķenu**, pēd. z. 45. g. janv. no Konicas, Westpr., meklē stud. jur. **Ēriks Gūtmanis** no Rīgas, Kalnciema 2b-16: Sanatorium Bischofsgrün im Fichtelgebirge, Bay. (13a). 1908

Gaisasp. izp. **Mirdzu Ielaidni**, dz. 27. 12. 5. Tilžas pag., pēd. z. no Magdeburgas, meklē vecāki: **A. Ielaidnis**, UNRRA Team 548, Hindenburg-Kas., Ansbach, Bay. (13a). 1909

Kapr. **Romānu Ludzenieku**, dz. 17. g., no Bikstu pienot., pēd. z. no Liepājas 44. g. sept., meklē brālis **A. Ludzenieks:** DP Camp, Rebdorf b. Eichstätt, Bay. (13a). 1910

Vīru **Richardu Sauli**, dz. 04. 7. 6. Rīgā, pēd. z. no Berlīnes, Šarlotenburgas, meklē **Olga Saule:** Baltic Camp, Dengkofen, Post Mengkofen, Kreis Dingolfing, Bay. 1911

Jūliju Rulli, dz. 74. g., no Lubānas, Vācija-Rozenbergā, meklē sieva Emīlija Rulle: Latvian Camp, KWK, G-75, Amberg, Opf., Bayern (13a). 1912

Leģ. **Jāni Berzepaunu**, dz. 21.4.9., bija 19. div. 2. p., meklē māte **Eiženija Berzepauna:** Schwarzhofen üb. Nabburg, Obpf., Bay. (13a). 1913

Dēlu **Vitoldu Kēleru**, dz. 26. 21. 6., 15. div. 34. p. 3. bt., FP 371680, meklē **Marija Kēlera:** Latv. Central Camp, Wörthstr., 1-54, Würzburg, Bayern (13a). 1914

Elfrīdi Opu no Rīgas, bija Vīnē, meklē māsa **Lida Hvastkova:** Reuterstr. 30, Preetz, Holst. (24). 1915

Rīgā dzimušos dēlus **Edgaru Millersonu**, dz. 26. 15. 9., **Jāni Millersonu**, dz. 29. 26. 8., un brāļadēlu **Helmutu Vikmani**, dz. 25. 17. 10., meklē **Austra Millersone**, dzim. Vikmane, dz. 03. 2. 6. Rīgā: Latvian DP Camp 224/E, Hahn i. Oldenburg (23). 1916

Radus meklē **Alfrēds Egle**, dz. 19. 20. 10., no Alūksnes, **Jānis Bogdanovs**, dz. 23. 12. 9., no Augstrozes, **Voldemārs Kalniņš**, dz. 18. 13. 6., no Lēdurgas, un **Jānis Bauers**, dz. 20. 26. 2., no Lizuma: Latvian Camp., Fruerlund, Flensburg (24). 1917

Majoru telefona tehniķi Vili Arvidu Tikumu, Priedaines sarunu v, pārz. Lūciju Tikumu un Lizeti Tikumu no Jelgavas, Elektrības 1-1, meklē Otilija Luksa, dzim. Tikuma: DP Camp, H. 71, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21). 1918

Valdemāru Indriksonu, dz. 10. 11. 10., no Ķeguma meklē sieva **Elfrīda Indriksone**, dzim. Zirdziņa: DP Camp, Gasthaus „Grewe", Z. 8, Mölln (24). 1919

Par brāļiem **Augustu Vegneru** no Jaunpils, **Paulu Vegneru** no Rīgas, krustdēlu **Žani Kirchšteinu** no Siguldas un **Paulu Molleru** no Rīgas lūdz **z. Žanis Vegners:** 10 DP Camp, Giften b/Sarstedt, Kr. Hildesheim (20). 1921

Michailu Baranovu, dz. 31. 20. 1., Maltas pag., no Rīgas meklē māte Anna Baranova: Meesen - Kaserne, Bl. 10-11, Lübeck (24). 1922

Kapr. Jāni Hugo Eichmani, dz. 13. 29. 9., no Bolderājas, ies. 44. 12. 9., meklē **sieva Alma Eichmane; Jāni Valaini**, dz. 09. 30. 1., no Bebrenes pag., pēd. z. 45. 7. 2. no Breslavas, Klettendorf, 6. Schw. Fl. Ers. Abt. 37, meklē sieva **Valentīna Valaine**, dzim. Rumpe, no Ludzas: Latvian Office, DP Camp, Mattenberg, Kassel - Oberzwehren (16). 1923

Brāli Visvaldi Auzukalnu un paziņas meklē stac. pr. pal. Alberts Auzukalns: UNRRA Team 188, Latvian Camp, Neubeuern Markt, Kr. Rosenheim, Bay. (13b). 1924

Par dižk. **Alfeju** Alfonu **Bromultu**, dz. 13. 22. 4., no Rīgas, Marijas 64-10, ies. un izs. apmāc. uz Vāciju, 45. g. febr. izbraucis uz Kurz., kur uzņēmis kara ainas, un svainieni **Zelmu Bromultu**, dzim. Rūsiņu, ar meitu **Moniku** lūdz **z. brālis Pēteris Bromults:** Camp 8/10, Reichswerke, Bar. 4-9, Hallendorf üb. **Braunschweig (20).** 1928

Sievu **Katrīnu Saulišu**, dzim. Kirilovu, un dēlu kaŗ. **Staņislavu Saulišu**, dz. 26. g. Višķu pag., meklē **Staņislavs Saulišs:** Baltic Camp, Rosalie Kas., Rautheimerstr. 4-78, Braunschweig (20). 1927

Leģ. **Ēvaldu Beijeru**, dz. 22. 8. 7. Rīgā, bija Bērentā 15. „Ers. Bat." štābā, pēd. z. 45. 18. 3. no Dancīgas, meklē māte **Irma Beijera; Oto Gobu** no Neretas meklē māsa **Zelma Ploriņa:** DP Camp, Dinkelsbühl, Bay. (13a). 1926

Radus meklē jūrnieks **Jānis Žanis Jākobsons**, dz. 17. 15. 8., no Rīgas, Lāčplēša 113: Bahnhofstr. 17, Blomberg, Lippe (21). 1931

Par inž. **Paulu Maneku**, dz. 05. 22. 6., strād. Rīgā VEF'ā, lūdz z. **Z. Bulderis:** Latvian Camp, „Frische Quelle" Hidessen b. Detmold (21). 1933

Dr. **Zelmu Drulli** un inž. **Ādolfu Drulli** no Rīgas, Matīsa 4, meklē **Emma Romana:** Latvian Camp, „Frische Quelle", Hidessen bei Detmold (21). 1934

Gaisasp. izp. **Gunaru Grīnblatu**, dz. 30. 24. 5. Vestienas pag., FP Lg. P.A. München II L. 53826, 107 Luftsperrabt., meklē **Artūrs Grīnblats;** gaisasp. izp. **Ēriku Štrausu**, dz. 29. 4. 2. Viesienas pag., tas pats FP numurs, pēd. z. no Štutgartas, meklē **Zelma Štrausa:** Latvian DP Camp, Grosshabersdorf b. Nürnberg. Bay. (13a). 1935

Kadetu **Visvaldi Jēkabsonu**, dz. 18. 19. 8., bij. I-1 art. pulkā, pēd. z. no Sominas 45. 4. 1., FP 41204 A, meklē brālis **Kārlis Jēkabsons:** DP Camp, Meerbeck 58, Kr. Stadthagen (21). 1942

Draugus un paziņas meklē rūpn. a/s. „Vairogs" darbinieks un sportists **Alberts Ramiņš:** DP Camp, Latvian Office, Mattenberg, Kassel - Oberzwehren (16). 1938

Māsu **Līnu Rūdieni** ar vīru **Augustu Rūdienu**, dzim. Akmenes pag. Lietuvā, meklē **Auguste Valdmane**, dzim. Bruževica: Latvian Camp, KWK, G-74, Amberg, Opf., Bay. (13a). 1939

Radus meklē **Olga Spengele**, dzim. Kanēle; kapr. **Augustu Kļaviņu** no Gatartas pag. m. brālēns **Artūrs Jaunbauers;** māsu **Hermīni Celmiņu**, dzim. Miezīti, ar dēlu **Imantu** no Rīgas un radus m. **Ārija Miezīte** no Rīgas: Treitschkestr. 7, Stuttgart-Sillenbuch, Wttbg. (14). 1940

Radus meklē dārznieks **Oskars Bušs** no Valkas; brāli **Jāni** Arnoldu **Milleru**, no 319. L. p. b. un citus radus meklē **Ernests Millers** no Alojas Rozītēm; brāli **Ēriku Franci**, viņa dēlu Gunāru no 15. div. un svaini **Jāni Vikmani**, Vācijā - Kr. Angermünde, Glombeck, m. **Teodors Francis; Voldemāru Zusmani**, Ķeipenes Priednieku saimn., un viņa sievu m. māsa **Erna Zusmane;** brāļus leģ. **Gati** un **Vilni Krūmus** no Cēsīm m. **Bruno Krūms** no Rīgas, m. Nometņu 5—2a; sievu **Margrietu Krievu**, dzim. Roku, 45. g. maijā bija starp Šverīnu un Ludvigslusti, m. **Edgars Krievs;** vīru **Juri Skadiņu** m. **Anna Skadiņa** no Rīgas, m. Nometņu 5-2a; meitu **Valiju Cini** ar meitiņu **Sārtiti** no Rīgas un **Zuzannu Līberti**, dzim. Bardēviču, no Rīgas, Ganību d. 6, meklē **Anna Zamkusa** no Rīgas, Ģertrūdes 42: DP „Oxford" Camp b. Dannenberg/Elbe (20). 1947a

Ireni Ijabu, dz. 17. 1. 9., **Madi Ijabu**, **Jāni Ijabu** un **Laimonu Kalniņu** meklē **Pēteris Indrāns:** DP Camp, „Granum", Wertheimerstr. 16, Hameln (20). 1943

Par sievu **Janīnu Blaževiču**, dzim. Tarvidu, no Višķu Kalna - Viškiem, māti **Apoloniju**, brāli **Vincentu** un māsu **Leokādiju Blaževičiem** no Indras pag. Udinovas c. lūdz z. **Ignats Blaževičs:** UNRRA Team 905, Sanatorium, B 4-Z 39, Gauting bei München, Bay. (13b). 1946

Francisku Juzefu Gorsku, dzim. Vilmani, dz. 10. 21. 3., no Krāslavas Kāpostniekiem meklē vīrs **Kazimirs Gorskis** un māsa **Anna Minčenko:** DP Camp, KWK, D-22, Amberg, Bay. (13a). 1937

Manfrēdu Vēzi no Rīgas, dz. 14. 4. 7., meklē sieva Lidija Vēze: Latvian Camp, Fischbach bei Nürnberg, Bayern (13a). 539

Sievu **Olgu Sproģi**, dz. 14. 6. 11, meitu **Māru**, dz. 41. 2. 12., no Rīgas un vecākus **Jāni**, bij. Auces stac. pr-ku, un māti **Alvīni Sproģus** meklē atv. vltn. **Artūrs Sproģis:** DP Camp, Heiligen Geist 7, Lübeck (24). 1947

Brāli **Visvaldi Čaku**, dz. 11. g., no Rīgas, ies. 44. g., Vācija - 8 Breslau, 5 Schw. Fl. Ers. Abt. 37, **Alfrēdu** Jēkabu **Grenu**, dz. 11. g., no Rīgas, Vācijā bija slimn., **Annu Grenu**, dz. 12. 14. 6., no Rīgas, Kuldīgas ielas, ar dēliem **Raimondu** un **Aivaru Greniem** meklē **O. Čaks:** DP Camp 10, Giften bei Sarstedt, Kr. Hildesheim (20). 1948

Radus meklē **Vilis Videnieks** no Salaspils pag. un **Arvīds Bērziņs** no Salgales Bērziņiem 33/135 DP A. C., DP Camp 135/B, Haus 66, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21). 1949,50

Draugus un paziņas meklē **Margareta Daškevica** un **Irina Upmane** no Cēsīm: Bruchstr. 13-5, Blomberg, Lippe (21). 1952

Par vīru **Jūliju Tauteri**, dz. 06. 24. 2., Platz Kommando Sachau Fl. H. Kdtr. A., lūdz. z. sieva **Katrīna Tautere:** DP Camp, Hot. Reichshof, Bad Mergentheim, Wttbg. (14). 1929

Gleznotājus **Robertu un Veru Bērziņus**, dz. no 08.-16. g., bija Frauensteinstr. 30, Freiberg, Sachsen (10), meklē **Jānis Cerbulis:** Latvian Camp, Ammerländer Heerstr. 81, Oldenburg i. Oldenburg (23). 1951

Zentu Bunku, dz. 97. 29. 6., ar vīru **Rūdolfu** un meitu **Viju** no Iecavas, Vācijā bija Eilenburgā, meklē māsa **Veronika Rozīte:** DP Camp, Rennpl., Ohmstede, Oldenburg (23). 1954

Gibalus - Aleksandru, dz. 76. 3. 1., **Mariju**, dz. 96. 24. 7., un **Jāni**, dz. 33. 29. 8., visi no Alūksnes un **Līliju Ruški**, dz. Skaistkalni, dz. 24. 8. 9., no Ziemeŗa pag. meklē **Alma Švarca**, dzim. Gibala; kapr. **Pauli Biezo** no Viesītes, Kalēju 1, dz. 17. 27. 8., 45. g. martā bija kopā ar plkv. Kripēnu, meklē brālēns **Jēkabs Švarcs:** DP Camp, Fliegerhorst, 4—20, Memmingen, Bay. (13b). 1957

Piederīgos meklē **Jānis Ozoliņš** no Dzērbenes un Nēķena un **Voldemārs Ristamecs** no Viļķenes pag.: Latvian DP Camp, Hammerweg bei Weiden, Obpf., Bay. (13a). 1958

Par dēlu **Helmutu** Jāni **Alksni**, dz. 26. 19. 1. Lielplatones pag., ies. 44. 11. 9., bija „Rekruten Depot" Liepājas kaŗaostā, lūdz z. māte **Emīlija Alksne:** DP Camp, Chieming, Kr. Traunstein, Oberbay. (13b). 1981

Par sievu **Mariju Tīrumu**, dzim. Daumu, dz. 21. 26. 10., no Jelgavas, Kungu 9-9. un meitiņu **Dainu** lūdz **z. Arvīds Tīrums**, dz. 18. 20. 8.: Haustäterstr. 12, Rosenheim, Bay. (13 b). 1982

Par brāli **Arnoldu Musti**, dz. 12. g., no Rencēnu Dulbeņiem, svaini **Eiženu Leimani**, dz. 15. g., no Kocēnu Krekļiem lūdz z. **Ernests Mustis:** Baltic Camp, Knollstr. 1c, Osnabrück (23). 1983

Gaisasp. izp. **Jāni**, dz. 27. 18. 5., un **Kārli Sarkanu**, dz. 28. 19. 7., abi dzimuši Taurupes pag., meklē tēvs **Jānis Sarkans:** Latvian DP Camp, Mannheim (17a). 1985

Piederīgos meklē māsas **Milda** un **Aleksandra Engelbergas** no Liepājas: bei Knetsch, Aachenerstr. 2/3, Berlin-Wilmersdorf (1). 2172

Radus meklē **Valdis Ālers**, dz. 24. 6. 8., no Duntes pag.: Latvian Camp, Halle i. Westf. (21). 1934

Māsu **Mirdzu Ādamsoni**, dz. 23. 15. 2. Rīgā, **Imantu Rudzīti**, dz. 26. 10. 8., Sark. kr. māsu **Mirdzu Dūnu**, apm. 21 g. v., un kaŗavīrus **Arnoldu Ābolu**, dz. 25. g. Kurmenes pag., un **Oto Egli**, apm. 23 g. v. no Rīgas, abi bija Beļģijā, mekle **Vilnis Ādamsons:** 78. Str. 15, Osnabrück-Haste (23). 1987

Radus meklē **Arnolds Prauliņš** no Augstrozes pag., **Jānis Ronis** no Maiskuma, **Gunārs Razevskis** no Zālītes, **Raimonds Grīnbergs** no Lestenes, **Vilis Eglītis** no Dikļiem, **Žanis Kambuts** no Liepājas, **Žanis Kaprālis** no Zvārdes un **Jānis Vucens** no Aizkalnes: 247/A DP Camp 1, Buxtehude (24). 2170

Dēlu **Gunāru Rozentālu**, dz. 25. 21. 3. Rīgā meklē vecāki: **Alise Rozentāle**, Latvian DP Camp, Hindenburg, Post Ansbach, Bay. (13a). 1925

Piederīgos meklē **Kārlis Sietnieks** no Jelgavas, Uzvaras 33-12, un **Vladislavs Širvis** no Krāslavas pag.: 1226 DP A. C., Fliegerhorst, Bl. I, Grossenbrode (24). 2180

Radus un draugus meklē **Jānis Salmanis** no Rugāju Dubļukalniem: Lazarett, Haus Bachum, Solinenstr. 11-37, Bad Rothenfelde, Teutoburgerwald (23). 2181

Sievu **Zelmu Naglu** un tēvu **Antonu Naglu** meklē **Staņislavs Nagla:** Latvian Red Cross, Uhlandstr. 7, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 2184

Piederīgos meklē no Beļģijas iebraukušie **Oskars Ivans**, dz. 08. 4. 10 Lašu pag., **Eduards Kaulītis**, dz. 25. 19. 1. Aucē, no Liepājas, **Jānis Jermecāns**, dz. 21. 1. 11. Baltinavas pag., no Tilžas pag., **Vilis Jākobsons**, dz. 24. 5. 10., no Jelgavas Kārļa ielas, **Rūdolfs Ignatjevs**, dz. 24. 1. 5. Igaunijā, no Rīgas, **Jānis Jansons**, dz. 10. 1. 2. Nītaures pag., un **Kazimirs Lācis**, dz. 24. 4. 2. Izvalta pag.: 1226 DP A. C., Fliegerhorst, Grossenbrode (24). 2187

Piederīgos meklē no Beļģijas iebraukušie **Vitauts Zirnis** no Valmieras, dz. 24. 16. 3., **Staņislavs Ļivdans** no Aglonas, dz. 14. 13. 9., **Jānis Valpēteris**, no Pilskalnes, dz. 21. 27. 12., **Jevgenijs Rišenko** no Rīgas, **Jānis Gruzdēns** no Kalētiem, **Roberts Turks** no Kursīšiem, **Roberts Timerāls** no Rīgas, dz. 15. g. Skujienē, **Andrejs Reinis** no Liepājas, dz. 06, 8. 6., **Antons Timšāns** no Pilskalnes, dz. 14. g., un **Heinrichs Lapa** no Pilskalnes: DP Camp, Meesen Kas., Marlistr. 102, Lübeck (24). 2188

Kaŗavīri! Par dēlu dižkar. **Bruno Silmici**, dz. 11. 10. 9. Rīgā, pēd. z. 45. g. martā no Potsdamas, FP L 62745 Lg. P. A. Berlin, lūdz z. **Emma Silmice:** Hindenburgstr.34/II, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1879

Brāli **Jāni** Vidvudu **Kalniņu**, dz. 23. 30. 8., no Jumpravas pag., meklē **Artūrs Kalniņš:** Latvian Camp, Marktredwitz, Bay. (13a). 1882

Gaisasp. izp. **Raimondu Mitenbergu**, dz. 28. 20. 6. Daugavpilī, bija pie zenītart. Skrīveros, meklē **tēvs Jēkabs Mitenbergs:** Latvian Camps, Finkstr. 6—4, Augsburg, Haunstetten, Bay. (13b). 1891

Gaisasp. izp. **Rolandu Krūmiņu**, dz. 27. 1. 10, Vīķu krejotavā, meklē brālis **Atis Krūmiņš: UNRRA Team 295**, Seedorf, Post Zeven (23). 1883

Kaŗavīri! Par stud. inž. **Aleksandru Ūdri**, dz. 19. 30. 10. Tukumā, FP 33595, pēd. z. 45. 17. 2 no Kurz., lūdz z. Marta Trautmane: Latvian DP Camp, Liebigstr. 10-5, Mannheim (17a). 1760

Par kapr. Arturu Draudiņu, dz. 23. 1. 5. Sidgundā, pēd. z. 45. g. aprilī no Neibrandenburgas apk., lūdz z. brālis **Jānis Draudiņš:** DP Camp Rebdorf b. Eichstätt, Bay. (13a). 1750

Kar. **Gunāru Krauju**, dz. 26. 1. 11., ies 44. g. Jelgavā „RAD" dien., vēlāk iesk. 15. div. Sofienvaldē, pēd. z. 45. g. janv. no Berentas slimn., meklē vecāki **A. K. Krauja:** UNRRA Team 69, Hot. Viktoria 18, Bad Mergentheim, Wttbg. (14). 1884

Kaŗav. **Gunāru Gaili**, dz. 25. 29. 5. Rīgā, pēd. z.no Liepājas 45. 27. 2., un **Bruno Gaili**, dz. 12. 25. 8. Rīgā, ar sievu **Austru**, bija Vācijā-Mariawerth, Post Eichhof üb. Pasewalk (4), meklē māte **Jūlija Gaile:** DP Camp, Aufbauschule, Amberg, Bay. (13a). 1890

Kar. Augustu Jūliju Gurķi, dz. 20. 3. 8., no Inčukalna, bija prett. plkā pie maj. Trēziņa Potherānijā, meklē Elvīra Mucenīece: Latvian DP Camp, Altneuhaus bei Vilseck, Bay. (13a). 1907

Karavīri! Par **Leonhardu Ozoliņu**, dz. 11. 26. 9., no Rīgas-Anniņmuižas, bija štābā Dancīgā, pēd. z. 45. g. febr. no Lauenburgas, Pomerānija, lūdz z. vecāki **Matīss** un **Olga Ozoliņi:** Latvian DP Camp, Altneuhaus b. Vilseck, Kr. Amberg, Bay. (13a). 1899

Par dēlu Ojāru Pinceru, dz. 24. 12. 3. Krustpilī, bija art. pulka sm. div., pēd. z. no Kurz. 45. 25. 1., lūdz z. Marija Pincere: UNRRA Team 155, Fliegerh., Bl. 7-63, Memmingen, Bay. (13b). 1905

Radus meklē **Jānis Gercāns:** Stiegler, Ludwigstr. 46, Neuötting, Bay. (13b). 1906

Māsu **Valēriju Šetleri**, dz. 08. g., pēd. z. 45. g. janv. no Kēnigsbergas, meklē **Antonija Ivaska:** Nürnbergerstr. 1, „Silo", Gunzenhausen, Bay.(13a). 1902

Par **Gustavu Butuli**, dz. 00. 4. 6., no Rīgas, Puškina 1-59, pēd. z. 45. 6. 3. no Dancīgas, lūdz z. sieva **Alma Butule:** Weilstr. 36-4, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1798

Par kar. Laimoni Vanagu, dz. 26. 6. 6. Ventspilī, pēd. z. no telegr. skolas Stendālē, pēc kam it kā sūtīts uz Kurz., lūdz z. Anita Rūmane: bei Oma Kruse, Blunk bei Bad Segeberg (24). 1801

Par Jāni Ziemani, dz. 26. 23. 6., no Odzienas pag., bija 15. div., FP 32595, lūdz z. Marta Ziemane: DP Camp, Latvian Group, Schwarzenbeck (24). 1804

Par **Viktoru Kalniņu**, dz. 11. 27. 11. no Rīgas, bija mūziķis vltn. Skujiņa orķ., lūdz z. māte **Otīlija Kalniņa:** UNRRA Team 133, DP Camp, KWK., D-105, Amberg, Bayern (13a). 1841

Par kaŗav. **Alfredu Gulbi** no Rīgas, dien. Konicā, lūdz z. māte **Ernestīne Gulbe** no Rīgas, Aizsargu ielas: Latvian Camp, 1203/E DP A. C., Flensburg-Mürwik (24). 1616

Ltn. Herbertu Būmani, dz. 14. 14. 12., no Balastdambja, Ģipša 1, bija 19. div. Kurzemē, meklē meita un sieva Lidija Būmane: DP Camp 2 „Saule", Geesthacht/Elbe (24). 1824

Par Kuprišiem — Jāni, dz. 19. g., Antonu, dz. 23. g., un Tadeušu, dz. 26. g., lūdz z. tēvs Jāzeps Kuprišs, dz. 95. g.: Latvian DP Camp, Flensburg-Mürwik (24). 1827

Hortenziju Medni, dzim. Zommeru, no Lejasciema, Rīgas 4, un **Martu Bērziņu**, dz. 07. 18. 11. Krauklos, no Rīgas meklē **Zelma Bērziņa:** UNRRA Team 114, Ulmerstr. 74, Augsburg, Bayern (13b). 1873

Radus meklē **Viktors Spilbergs:** Herrenstall 7, Schleswig (24). 1815

Par 19. div. kaŗav. **Pēteri Lūkinu**, dz. 21. 22. 8. Vitrupē, pēd. z. no Kurz. FP 11861 C, lūdz z. **R. Krūmiņa;** par Grobiņas ild. skolas audzēkni **Induli** Visvaldi **Krūmiņu**, dz. 21. 7. 3. Rīgā, pēd. z. no Kēnigsbergas, bijis pie zenītart., lūdz z. **Aleks. Krūmiņš:** DP Camp, KWK., D-98 a, Amberg, Bayern (13a). 1833

Māsu Alīsi Vilsoni, dz. 05. 5, 1., un māti Matildi Grandbergu, dz. 76. 2. 2., no Rīgas, Miera ielas, 45. 15. 9. bija Līgnicas apkārtnē, meklē Irmgarde Jansone: Heutorstr. 5-11, Blomberg, Lippe (21). 1838

Pastmarku kollekcionārus lūdz paziņot savas adreses: no visām 4 Vācijas joslām — Kārlim Medniekam, Postlagernd, Postamt 2, Bad Reichenhall, Bay. (13b), no visām 4 Austrijas joslām un citām valstīm — Kārlim Medniekam: Müllner Hauptstr. 31, Salzburg, Oesterreich. 1754

„Latviešu Vēstneša" izdevējs un atbildīgais redaktors — Publisher and Editor-in-Chief: Viktors Baltkājis. Redakcijas kollēģija: Aleksandrs Balodis, Viktors Baltkājis un Arturs Tīlmanis. Redakcijas adrese: „Latviešu Vēstnesis" (Latvian News Bulletin), Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b).

„Latviešu Vēstneša" 2 mēnešu abonements ar piesūtīšanu maksā 8 markas, pusgada abonements — 20 marku. Atsevišķa numura cena 50 feniņu. Tuvinieku meklēšanas sludinājumi, publicējot vienreizēji, 3 markas un sludinājuma atkārtojums vēl 2 markas par meklējamo personu. Pārējie sludinājumi 2 markas par rindu. Pustreknā salikumā 50 proc. dārgāk. Precību sludinājumus nepieņem. Abonementu un sludinājumu maksājumi „Latviešu Vēstnesim" no amerikāņu okupācijas joslas piesūtāmi ar pasta pārvedumu pēc adreses: „Latviešu Vēstnesis", Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b); no angļu joslas iemaksas piesūtāmas vai nu ierakstītās vēstulēs tieši izdevniecībai Dillingenā vai arī ar pasta naudas pārvedumu Lidijai Dravniecei, Latvian Camp „Frische Quelle", Hiddesen bei Detmold, Lippe (21), atsevišķi par to paziņojot izdevniecībai; no franču joslas iemaksas sūtāmas ierakstītās vēstulēs tieši izdevniecībai. Abonementi atjaunojami 2 nedēļas pirms to izbeigšanās. Maksājumus var nokārtot arī „Latviešu Vēstneša" pārstāvjiem, kuŗu vārdi un adreses publicēti laikrakstā. Par laikraksta savlaicīgu nesaņemšanu vai abonementa pārtraukšanu technisku iemeslu dēļ izdevniecība atbildību neuzņemas. Neizlietotos manuskriptus autoriem nosūta atpakaļ, ja pielikta klāt sev pašam adresēta, ar vajadzīgām pastmarkām apmaksāta aploksne.

„Latviešu Vēstneša" pelņas tīro atlikumu izlieto latviešu bēgļu un kaŗavīru aprūpes vajadzībām.

Printed by Manz, Dillingen. — 11.000